

[Finansministeren.]

gæld derfor en klækkelig Forhøjelse af Cigaretafgiften var en Vej, som Socialdemokratiet kunde tænke sig at forhandle om; og Grunden til denne Stilling blev af Ordføreren angivet saaledes, at det var Beskæftigelsesmomentet, der her var der ganske afgørende for hans Parti. Min Opfordring til at nævne Veje, ad hvilke en Overenskomst kunde tænkes, blev kun fulgt af dette ene Parti; jeg forstod dog af Udtalelser fra Venstres Side, at man ogsaa dér var villig til at forsøge at komme frem ad denne Vej, men fra det konservative Partis Side og fra de Radikales Side fastholdt man ogsaa ved denne Lejlighed sin ubetingede Modstand mod en Forøgelse af Cigarillosbeskatningen og en Forøgelse af Shagtobakbeskatningen.

Den Tilnærmelse til Regeringens oprindelige Forslag, som foreligger i det konservative Partis Ændringsforslag, har jeg intet hørt til under Forhandlingerne i Udvalget, og efter en Forespørgsel blandt Udvalgets Medlemmer har jeg erfaret, at den heller ikke er bragt frem i Udvalget førend i allersidste Øjeblik. Jeg har i hvert Fald intet hørt til den. Men selv om jeg havde hørt til den, vilde jeg maatte have regnet ogsaa den til de Forslag, som ikke banede Vej for en Overenskomst, fordi man fra konservativ Side skarpt fastholdt ikke at ville gaa med til nogen Forøgelse hverken af Beskatningen af Shagtobakken eller af Cigarillos.

Det er derfor ikke rigtigt, at der fra min Side er sket noget, der kunde kaldes for, at jeg ikke har indbudt andre Partier til Forhandling og ikke har ønsket nogen Forhandling med andre Partier.

Da jeg havde faaet det Indtryk under Forhandlingen med Udvalget, at der ad den angivne Vej muligt lod sig opnaa en Overenskomst, var det, at jeg sammenkaldte Appeludvalgets Medlemmer og gik til Udarbejdelse af det Forslag, jeg senere har stillet som Ændringsforslag. I dette Ændringsforslag er der foretaget et Par enkelte Forandringer siden hen, men ikke af indgribende Art.

Jeg maa altsaa for at rekapitulere fremhæve, at det, jeg har villet, var at gaa frem ad en Vej, hvor der var Udsigt til at samle et Flertal, og at Opfordringen til at angive Mulighederne derfor i lige Grad var rettet til alle Partier i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann sagde, at hans Parti var det eneste, der stod paa Lovforslagets Grund. Jeg maa bestemt benægte dette, thi jeg har med største

Styrke lige fra Begyndelsen af fastholdt, at for mig var det et Hovedled i Lovforslaget og et Led, uden hvilket jeg ikke vilde anse det for fiskalt forsvarligt, at der skulde ske en Forhøjelse navnlig paa Shagtobakken, men da ogsaa i nogen Grad paa Cigarillos. Derfor har det konservative Partis Forslag ikke paa noget Tidspunkt staaet paa Lovforslagets Grund.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann sagde, at Udvalget havde ikke Betingelser for at kunne udarbejde et saadant Forslag. Det er heller ikke Udvalget, der har udarbejdet det Forslag, der her er fremkommet. Det er — paa Grundlag af det Indtryk, jeg fik, at dette var den eneste farbare Vej — udarbejdet af Ministeren og Administrationen i Forhandling med Erhvervenes Repræsentanter. Jeg maa i og for sig anse det for heldigt, at man har kunnet komme til et Forslag, der ogsaa beskæftigelsesmæssigt set vil have Betydning. Ogsaa jeg — og jeg tør sige hele mit Parti — lægger megen Vægt paa dette Moment. Naar man ved, at Cigararbejderne er 10 Gange saa talrige som Cigaretarbejderne, og naar man ved, at det er her, Beskæftigelsesmomentet brænder paa indenfor Cigarindustrien, saa er der slet ikke Tvivl om, at det var her, der maatte søges et Middel til at bedre Beskæftigelsestilstanden.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Drachmann, at der ikke vil komme bedre Beskæftigelsesforhold ud af dette Forslag. Jeg vægter mig ganske bestemt ved at tro paa Rigtigheden heraf, og det ærede Medlem Hr. Clausager har jo ogsaa fremført vigtige Udtalelser fra Sider indenfor Tobaksindustrien, hvis Sagskundskab der aldeles ikke kan tvistes om. Jeg er overbevist om, at naar Loven er kommet til at virke i fuldt Maal, vil der indtræde baade en Standsning af den regelmæssige Nedgang, der har været i Cigarforbruget, og ogsaa nogen Opgang. Jeg føler mig fuldkommen overbevist derom, og det er paa Grundlag af denne Overbevisning, at jeg har ment at kunne regne med, at den forøgede Nedgang for Cigaretter, som vil følge af den af mig foreslaaede Forøgelse af Skatten, vil kunne opvejes ved en forøget Indtægt af Cigarbeskatningen, ogsaa under Hensyn til, at der ved Cigarfabrikationen anvendes forholdsvis saa væsentlig mere Raatobak, og at Raatobakstolden derigennem kommer til at gøre sig stærkere gældende.

Jeg ved slet ikke, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Drachmann bygger sin Antagelse om, at denne nye Beskatningsform skulde aabne saa brede Porte for udenlandsk